

Geert Puype:

“Vrijwilligerswerk blijft essentieel”

Hoe ben je in de bibliotheeksector verzeild geraakt?

Eigenlijk is het een familielid, dat als gemeenteraadslid zelf aan de basis lag van een gemeentelijke bibliotheek, dat mij in 1978 attent maakte op het toen pas goedgekeurde bibliotheekdecreet en op de tewerkstellingsmogelijkheden die dit decreet in de toekomst zou bieden. Begin 1979 deed ik mee met een aanwervingsexamen voor de bibliotheek van de stad Kortrijk. In september konden we met acht collega's aan de slag onder leiding van toenmalig hoofdbibliothecaris Paul Vancolen.

Hoe lang ben je al actief binnen de VVBAD? En wat was je motivatie om lid te worden van de vereniging?

Ik ben lid geworden van de sectie Openbare Bibliotheken in 1990, toen de jaarvergadering in Kortrijk plaatsvond. Voordien had ik ook al jaarvergaderingen meegemaakt in Wevelgem en in Antwerpen waar de grote Ger Schmook nog aanwezig was. Ik wilde in de eerste plaats beter geïnformeerd zijn en meende dat het sectiebestuur daarvoor een uitgelezen orgaan was. Op de eerste vergadering van het nieuwe sectiebestuur werd ik als enig kandidaat verkozen als secretaris van de sectie met Paul Gervoyse (Oostkamp) als nieuwe voorzitter. Van het een kwam het ander: lid van de Raad van Bestuur van de vereniging tot ik in 1998 als algemeen secretaris werd verkozen en na het voortijdige ontslag van Kris Clara tot voorzitter.

Hoe heb je het voorzitterschap ervaren?

Het voorzitterschap was een boeiende periode maar soms ook lastig. Ik probeerde de zaken zo goed mogelijk op te volgen, ook materies die niet onmiddellijk met het openbare bibliotheekwerk verband hielden. In die periode werden ondermeer de eerste contacten met de SERV gelegd voor het opstellen van beroepsprofielen voor bibliothecarissen en later archivariissen. Eigenlijk hoopten we via die omweg tot beroepsopleidingen op hogeschool en universitair niveau te komen, wat niet gelukt is. Ook als belangenbehartiger kon de vereniging meer en meer haar rol spelen en werden

Geert Puype is bibliothecaris in het West-Vlaamse Menen en heeft al een hele carrière achter de rug binnen de VVBAD. Van secretaris van de sectie Openbare Bibliotheken tot voorzitter van de vereniging, Geert heeft het hele parcours afgelegd en kent de VVBAD dan ook vanbinnen en vanbuiten.

we ook meer gehoord. Ik had ook veel steun aan de toenmalige directeur Marc Storms.

Wat haal je er voor jezelf uit, zowel persoonlijk als professioneel?

Alhoewel ik nog lid ben van de OB-sectie en de Raad van Bestuur, ben ik niet zo heel actief meer in de VVBAD. Ik haal nog altijd veel voldoening uit de contacten

“DE VVBAD IS EEN FINANCIËEL GEZONDE EN GOED GEORGANISEERDE VERENIGING EN MET DIE BASIS IS DE WERKING VOOR DE KOMENDE JAREN ZEKER VERZEKERD.”

met collega's en uit het feit van degelijk en in een vroeg stadium geïnformeerd te zijn. Het doet ook deugd dat ik het vertrouwen krijg om de vereniging in de SARC, de strategische adviesraad voor cultuur (jeugd, sport en media) te vertegenwoordigen. Ik heb altijd al geprobeerd om verder te zien dan de eigen instelling of sector.

Hoe zie je het beroep en de vereniging evolueren?

Ik ben nooit goed in voorspellen geweest en zeker nu ik in de herfst van mijn carrière ben, lig ik niet wakker van hoe ons beroep er binnen twintig of dertig jaar zal uitzien. Maar de kern ervan, het verzamelen, ontsluiten en beschikbaar stellen zal wel blijven bestaan. Ook al veroudert informatie alsmat vlugger. Zeker voor openbare bibliotheken blijft de bibliotheek voor veel bezoekers een bron voor ontspanning. Die recreatieve rol wordt soms miskend in het huidige bibliotheekbeleid.

De VVBAD is een financieel gezonde en goed georganiseerde vereniging. Met die basis is de werking voor de komende jaren zeker verzekerd. De voorbije decennia is er een verschuiving gebeurd van individueel lidmaatschap naar instellingslidmaatschap. Dit was enerzijds wel gewenst (instellingslidmaatschap is meestal stabiel dan individuen). Maar voor de werking van de vereniging blijven mensen die zich concreet willen inzetten — naar vergaderingen komen, dossiers en studiedagen voorbereiden — van essentieel belang. Grote projecten die geld opbrachten, zoals *Informatie*, en meer middelen van de Vlaamse overheid, hebben ons toegelaten om het personeelsbestand uit te breiden. Zij doen fantastisch werk maar een vereniging kan nooit alleen draaien op beroepskrachten. Vrijwilligerswerk blijft essentieel.

Wat is je leukste bibliotheekervaring?

Dat is een moeilijke vraag. Ik heb al veel mooie momenten meegemaakt. Maar ik krijg nog steeds de meeste voldoening als ik iemand kan helpen met een vraag om informatie. En dat kan zonder de mensen 'het ei uit hun gat te vragen'. ■